

DISCAPACITAT SENSORIAL

La discapacitat sensorial pot ser de dos tipus:

Visual: discapacitat que pateixen les persones que tenen una manca total o parcial de visió que els impedeix portar una vida plena (ceguesa total o parcial).

Auditiva: discapacitat de les persones que tenen una manca total o parcial d'audició que els impedeix portar una vida plena i a les quals, com a conseqüència d'aquesta mancança, els pot faltar també la parla. Aquestes situacions poden tenir l'origen en lesions genètiques, en el part, o bé en malalties de la mare durant l'embaràs (sordesa total o parcial, sordmudesa, etc.).

ORIENTACIONS PER RELACIONAR-SE AMB PERSONES AMB DISCAPACITAT VISUAL

Actitud de respecte

- Pregunteu abans d'oferir ajuda.
- No forceu la persona a rebre ajuda innecessària.
- Eviteu la sobreprotecció.
- No generalitzeu, no totes les persones amb deficiència visual es comporten de la mateixa manera.

Comunicació

- Parleu amb un to normal, a poc a poc i clar.
- No substituïu el llenguatge verbal per gestos.
- Sigueu concrets i precisos en el missatge. No utilitzeu paraules com ara *aquí, allí, això, allò, etc.*
- Utilitzeu normalment les paraules *veure, mirar, etc.* No les considereu termes tabú.
- Eviteu exclamacions que poden provocar ansietat a aquestes persones, com ara *ai, iai, en compte, etc.* És millor que utilitzeu exclamacions més informatives.
- Parleu amb aquestes persones mirant-los la cara.
- Dirigiu-vos directament a la persona amb deficiència visual per saber què vol; no us dirigiu a l'acompanyant.
- Si el sabeu, utilitzeu el nom de la persona perquè tingui clar que us hi dirigiu.
- Presenteu-vos i identifiqueu-vos amb la finalitat que la persona sàpiga amb qui està.
- Per saludar, si la persona no estén la mà, podeu agafar-l'hi per fer-li saber que la voleu saludar.

- Aviseu la persona quan marxeu.
- Informeu-la de quines persones hi ha.

Seguretat i organització de l'entorn de treball

- Manteniu un entorn ordenat.
- Per prevenir cops o accidents, els objectes han d'estar en el seu lloc.
- Les portes i finestres han d'estar totalment obertes o totalment tancades.
- Les cadires han d'estar col·locades sota de les taules o ben enganxades a la paret.
- Les portes dels armaris i els calaixos han d'estar ben tancats

Ajudes al desplaçament

- Pregunteu abans d'oferir ajuda. El fet que una persona tingui una discapacitat visual no ens ha de fer suposar que necessiti ajuda.
- No forceu la persona a rebre una ajuda innecessària.
- Si es tracta d'una persona cega, heu de col·locar-vos davant i oferir-li el braç perquè s'hi agafi.

Recomanacions per presentar textos impresos

- Utilitzeu el tipus de lletra Arial o Verdana.
- La grandària de la lletra ha de ser d'entre 12 i 14 punts.
- El tipus normal o seminegreta és més adequat que la negreta.
- Utilitzeu les majúscules en paraules curtes i preferiblement per als títols.
- Separacions: entre lletres ha de ser $\frac{1}{4}$ de l'altura de la lletra; entre línies 25-30 % de la mida del punt (interlineat simple d'entre 1 i 1,15).
- La longitud de les línies ha de ser d'entre 70 i 90 caràcters.
- El color del paper i el de la tinta han d'oferir el millor contrast possible. Paper mat de color blanc o groc i tinta de color negre, per exemple.
- La separació entre les columnes ha de ser clara i marcada.
- Els paràgrafs han de ser curts i amb termes concisos, separats amb una línia.
- Les fotografies han de ser senzilles i sense gaires detalls, amb un bon contrast entre el fons i la imatge.

Decàleg del comportament ciutadà en presència d'un gos guia o pigall

- No em donis menjar ni em cridis quan estic treballant. Els xiulets em distreuen.
- No deixis el teu gos a prop meu, intenta controlar-lo.
- Per donar indicacions al meu amo, no tiris de la corretja ni m'agafis de l'arnès.
- Recorda que sóc la vista d'una persona. No m'impedeixis el pas als establiments ni als transports. La llei m'empara.
- No em tinguis por. Ni sóc agressiu ni transmeto malalties.
- Si quan vas conduint veus que intento creuar, has de tenir precaució i aturar-te a una distància suficient per no espantar-me.
- Facilita'm una ubicació còmoda en els transports públics.

Per a més informació visiteu la [pàgina següent](#)

ORIENTACIONS PER RELACIONAR-SE AMB PERSONES AMB DISCAPACITAT AUDITIVA

- Per adreçar-vos a una persona sorda és necessari el contacte visual i que hi hagi bona il·luminació. Abans d'iniciar la conversa heu de cridar-li l'atenció tocant-li suaument l'espatlla.
- La lectura labial és un recurs per accedir a la informació, però s'ha de recordar que l'ús d'objectes que tapin la boca (un bolígraf, un xiclet, la mà, un paper, una cigarreta, etc.) dificulta la lectura labial.
- Una bona articulació de mots ajuda a la comprensió i a la lectura labial, però no exagereu. Pel que fa a la velocitat de la paraula, heu de procurar no parlar ni massa ràpid ni massa lent.
- L'expressió facial i gestual facilita la comunicació, per la qual cosa heu de procurar no parlar alhora que abaixeu el cap o esteu d'esquena a la persona sorda. És important recordar que si assenyaieu un text, una imatge, un dibuix, etc., heu d'esperar que la persona sorda l'hagi mirat abans de continuar amb l'explicació, ja que l'atenció visual és la principal font d'informació.
- Per facilitar la comprensió del missatge podeu emprar recursos que complementin el discurs verbal, com ara fer servir el mim, el gest o l'escriptura. També podeu repetir amb altres paraules la informació proporcionada si la persona no l'ha entès i assegurar-vos que ha entès el missatge.
- Hi ha persones sordes que fan servir ajuts tècnics com ara audiòfons o bucles magnètics. Però per a una persona que fa servir la llengua de signes com a llengua natural, el millor recurs és comptar amb la presència d'un intèrpret professional.
- Qualsevol notificació escrita es pot fer arribar mitjançant el fax, la carta, els MSN, el correu electrònic, els SMS o fent servir el servei d'intermediació de persones sordes de l'IMSERSO, amb missatges basats en frases curtes i vocabulari corrent.
- Per desconeixement, les persones sordes se les denomina *sordmudes*, però no és un terme gaire adient per referir-nos-hi, ja que la majoria de les persones sordes no tenen les cordes vocals afectades i, per tant, encara que parlin de manera diferent, poden fer-ho i és per això que es poden sentir ofeses.
- La llengua de signes no és universal. Cada país o comunitat té el seu idioma, el mateix que passa amb les llengües orals. A Espanya comptem amb la llengua de signes espanyola (LSE) i la catalana (LSC).
- El més important per comunicar-se amb qualsevol persona és tenir paciència.

Per a més informació visiteu la [pàgina següent](#)